

מ"ת 4391/04/20 - מדינת ישראל נגד פלוני, ר"ב, א"ש

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 4391-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
מדינת ישראל	מבקשת
	נגד
1. פלוני	משיבים
2. ר"ב	
3. א"ש	

החלטה

בקשה לחילוט ערבויות שניתנו להבטחת תנאי שחרורו של המשיב 1

1. לפני בקשה לחילוט ערבויות שניתנו להבטחת תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני של המשיב 1 ממעצר ביום 28.4.20 על ידי כבוד השופטת אלוזא זערורה - עבדאלחלים, בית המשפט השלום בקריות.
2. בתאריך 13.8.2019 הוגש כתב אישום כנגד המשיב 1 המייחס לו ריבוי עבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום הליכים.
3. בתאריך 38.4.2020 הורתה כבוד השופטת זערורה עבדאלחלים על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני ברחוב יהודה המכבי 12 בנהריה תחת פיקוחו של מר ר"ב ובהתאם לתנאים הבאים:

המפקח, מר ר"ב יחתום על ערבות צד ג' בסך של 10,000 ₪

המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך של 10,000 ויפקיד סכום של 3,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית.

חתימה על ערבות צד ג' של אדם נוסף בסך של 10,000 ₪. ערבות זו נחתמה על ידי אחיו של המשיב מר א"ש.

4. בתאריך 3.5.2020 סמוך לשעה 13:20 בעת ביקור המשטרה במקום המעצר בפיקוח, נמצא המשיב לבדו

בדירה ללא פיקוח המפקח מר ר"ב, המשיב 2. המפקח טען בחקירתו במשטרה כי רצה להתאווור ולאכול.

5. המשיב בחקירתו בגין ההפרה טען כי המפקח יצא את הדירה לאכול אך בהתאם לדוחות הפעולה של השוטרים עולה על פי האמור בבקשה כי המשיב טען כי המפקח "נסע לקריות הבן שלו לא מרגיש טוב".

6. בדיון שהתקיים בפני מותב זה בבקשה לעיון חוזר בתאריך 7.5.20, הוספו מפקחים נוספים ובדיון נחקרה הגב' מ"פ שהוצעה ואף אושרה כמפקחת נוספת. הגב' מ"פ ציינה בדבריה כי היא אינה מכירה את מר ר"ב וכי מעולם לא היה בדירה בה היה המשיב עצור בפיקוח אלקטרוני.

7. לאור האמור, עתרה המאשימה לחילוט ההפקדה הכספית בסך של 3,000 ₪ וכן ההתחייבות עליה חתם המשיב ועליה חתם המפקח מר ר"ב ומר א"ש בסך של 10,000 ₪ כל אחת.

8. הדיון בבקשה זו נדחה מעת לעת על מנת שניתן יהיה לקיים את הדיון בנוכחות המשיבים 2 ו- 3.

9. בדיון טען ב"כ המשיב 1 כי מכתב הערובה עולה כי לא פורטו התנאים המלאים כפי שעלה מהחלטת כבוד השופטת זערורה עבדאלחלים והפנה להחלטת כבוד השופטת ביטון פרלה במ"ת 51374-02-17 מדינת ישראל נגד בן חמו. כמו כן טען ב"כ המשיב 1 כי המשיב עמד בתנאי השחרור ותנאי הפיקוח שהוטלו עליו, לא הפר את התנאים באופן יזום כלשהו לפיכך ביקש כי הערבויות והפיקדונות לא יחולטו.

10. המשיב 2 אמר בדבריו כי המשיב 1 היה נכח וכי נאמר לו כי זאת רק שאלה של זמן עד שיהיו מפקחים אחרים. כמו כן אמר המשיב 2 כי הוא נתון בחובות כבדים וכי אינו עובד וכי רעייתו עומדת על סף פיטורין מעבודתה. הוסיף ואמר המשיב 2 כי בלילות הוא אוסף פחיות וקונה לחם וחלב. המשיב 2 אמר כי בתום לב ניסה לסייע למשפחת המשיב 1, משפחה שהוא מכיר וכי לא רצה לפגוע באיש.

11. המשיב 3 אמר בדבריו כי פיקח על המשיב 1 וכי הוא לא הפר תנאים והיה ממושמע. באשר למשיב 2 אמר מר א"ש כי היתה אי הבנה וביקש להימנע מחילוט הערבויות.

12. ב"כ המבקשת חזרה על האמור בבקשה וטענה לעניין כתב הערבות כי הערובה חתומה על ידי המשיב 2 בכתב ידו וכי המשיב 2 ידע על התחייבותו ועל התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט.

13. לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בהחלטות שיפוטיות קודמות ובהשתלשלות העניינים מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשת המבקשת בחלקה.

14. סעיף 48 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (**להלן: "חוק המעצרים"**), שכותרתו: "תנאי השחרור בערובה" קובע את התנאים לשחרור בערובה, בהן ביחס לחשוד, הן לנאשם והן למי שהורשע בעבירה וממתין להכרעה בערעורו. על-פי סעיף זה:

"שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדיון במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית-המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות:..."

15. סעיף 51 לחוק המעצרים, שכותרתו: "תוצאות הפרת תנאי שחרור בערובה" קובע את סמכות בית המשפט להורות על חילוט ערבויות של משוחרר בערובה, בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, בזו הלשון:

"(א) שופט הדין בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע.

(ב) נוכח שופט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור וכי ולא ניתן להביאו בפניו, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות.

(ג) בקשה לחילוט ערבות שניתנה על ידי ערב לא תידון אלא אם כן ניתנה לערב הזדמנות להשמיע את טענותיו".

16. שחרור אדם בתנאים מגבילים נועד להבטיח הגנה על ביטחון ושלומו הציבור ממסוכנות הנשקפת ממנו וכן לצורך הבטחת התייצבותו להמשך ניהול משפטו או ריצוי עונשו. תפקידם של המפקחים, שבמקרה זה גם מדובר בערבים לוודא כי המפוקח ממלא בדיוקנות אחר התנאים שהוטלו עליו במסגרת שחרורו ובמקרה של הפרה לדווח על כך מידית למשטרת ישראל. ככל שהופרו התנאים על המפקחים לדווח לרשויות שאם לא כן חוטאים לתפקידם. ראו בעניין זה: בש"פ 6747/13 **אור דורני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.1.14) שם נקבע כי:

" יחס סלחני מדי להפרות של תנאי שחרור עלול לעודדן בעקיפין, ובכך לפגום ביעילותו של מוסד השחרור בערובה, שנועד להגן על חירותו של הנאשם (ראו עניין חוסאם, פס' 14; בש"פ 980/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 15 (2.8.2012); בש"פ 3239/08 שוקרון נ' מדינת ישראל, פס' 13 (13.5.2008))." (שם פסקה 11). בע"פ 6978/09 פרנק מטודי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2.3.10) עמד בית המשפט על השיקולים שישקלו לעניין חילוט ערבויות וקבע כי: "בבואו לקבוע את סכום החילוט יוכל בית המשפט להתחשב בין היתר - במהות האישומים נגד הנאשם ובטיב ההפרות של תנאי השחרור." (שם, פסקה 12).

על בית המשפט לייחס משמעות למעמדן של ערבויות במקרה בו מופרת חובת הפיקוח והדיווח, שכן התוצאה תהיה כרסום בחוסנו של מוסד הערבות.

17. בענייננו, כל אחד מהמפקחים חתם על כתב ערובה, בהתאם לסעיף 49 לחוק המעצרים, ואולם אציין כי הפרטים לא פורטו בכתב הערובה כנדרש אם כי נרשם כי על המשיבים למלא אחר התנאים שנקבעו בהחלטה. כמו כן המשיבים נכחו בדיון בו ניתנה ההחלטה ואציין כי שוכנעתי בהליכים הנלווים בתיק זה כי ידעו בבירור מהם תנאי הפיקוח האלקטרוני וכי את הטענה בדבר "אי הבנה" יש לדחות על הסף. אמנם ראוי היה כי כל התנאים שנקבעו בהחלטה יצוינו בפירוט בכתב הערובה והגם שנפל לכאורה פגם בכתב ההתחייבות עליה חתמו המשיבים הרי שאני סבורה כי ניתן להורות על חילוט הערבויות וכי פגם זה לא נופל לשורשו של עניין שכן לא יכולה להיות מחלוקת כי התנאים היו ידועים למשיבים כולם. אינני מקבלת כלל ועיקר את טענת המשיב 1 לפיה המשיב 2 הוא זה שהפר את התנאים ולפיכך אין מקום להורות על חילוט יתר הערבויות. המשיבים 1 ידעו היטב כי המשיב 2 הפר את התנאים וחרף העובדה כי לא יצא את מקום הפיקוח האלקטרוני, הרי שהיה עליו לנקוט בפעולות הנדרשות, להודיע למשיב 3 כי נותר ללא פיקוח ולא להתייחס בשוויון נפש לעובדה כי הופרו תנאי הפיקוח האלקטרוני.

18. אחריותם של המפקחים לוודא כי המשיב 1 ממלא אחר התנאים המגבילים שהוטלו עליו הינה בחזקת "ביחד ולחוד" כפי שאף צוין במפורש בכתב הערובה, דהיינו, כל אחד מהמפקחים נטל על עצמו הן אחריות אישית והן אחריות קולקטיבית ולפיכך אני סבורה כי יש מקום להורות על חילוט באשר לכל אחד ואחד מהמשיבים. התרשמתי כי המשיב 2 מר ר"ב, ביקש לסייע למשיב 1 מבלי שהבין את גודל האחריות המוטלת עליו וסמך ככל הנראה על המשיב 3 אחיו של המשיב 1 מר א"ש. חרף זאת, מקום בו בית המשפט לא ייתן ביטוי בהחלטותיו כי יש משמעות לערבויות כספיות שנועדו להבטיח קיום תנאי שחרור, יביא הדבר בסופו של יום לפגיעה ביכולתו של בית המשפט לשחרר עצורים לחלופות שפגיעתן בחירותם פחותה וזאת בהיעדר כלים אפקטיביים להבטחת תנאי השחרור.

19. לאור מצבם הכלכלי של המשיבים ולאחר ששמעתי את דברי מר ר"ב כי אינו יכול לכלכל את עצמו ואת בני משפחתו ועל המצוקה הכלכלית שהוא נתון בה, אתחשב בסכום החילוט ואורה על החילוט באופן חלקי ומדוד.

20. לפיכך, אני מורה על חילוט חלק מההפקדה הכספית שהופקדה על ידי המשיב בסכום של ₪ 2,000 וזאת לטובת אוצר המדינה. יתרת סכום ההפקדה תוחזר למשיב 1 בכפוף לכך שאין כל מניעה אחרת על פי דין.

אני מורה על חילוט של ₪ 2,000 מתוך סכום הערבות שחתם עליה המשיב 2. הסכום ישולם בתוך 90 יום לטובת אוצר המדינה.

אני מורה על חילוט של ₪ 2,000 מתוך סכום הערבות שחתם עליה המשיב 3. הסכום ישולם בתוך 90 יום לטובת אוצר המדינה.

מזכירות בית המשפט תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ג' כסלו תשפ"א, 19 נובמבר 2020, בהעדר

עמוד 4

הצדדים.